

társaikkal szemben kíméletlenek, még fajtestvéreikkel szemben is. Erkölcsei érzékük fogyatékoságára vall a bűnöző zsidók nagy száma, ezért tiltakozott olyan hevesen sajtójuk a statisztikai adatok felekezeti rovata ellen. Megaláztatásuk hosszú ideje alatt szeméremérzésüket elvesztették, azért vezettek a prostitúció terén. A tisztességtelen verseny, a hamisbukás, orgazdaság, a csempészet, a csalás és az uzsora terén is előljárnak. I. Napoleon császár 1806. május 7-én ezt a kijelentést tette: — Meg kell tiltani a zsidóknak a kereskedelmet, mert visszaélnék azzal, mint ahogy az aranyművesnek működését is betiltjuk, ha hamis arannyal dolgozik. Luther „Von den Juden” című művében ezeket írta: — „Ha egy tolvaj tíz forintot lop, akkor felakasztják, ha az úton rabol, akkor fejvesztésre ítélik, de ha egy zsidó tíz tonna aranyat lop és rabol uzsorájával, akkor kedvesebb, mint az Isten maga”. — XIV. Benedek pápa 1751. július 14-én kelt üzenetében — a többek között — ezeket írta: — Megbízható férfiak ismerették velünk a lengyelországi állapotokat... A zsidók... határt nem ismerő uzsorájukkal minden családi vagyont, minden megtakarítást, minden örökséget tönkretesznek. Segíteni fogunk nektek, hogy megszabadíthassátok magatokat a zsidóktól. — VIII. Kelemen pápa ekként nyilatkozott: — Az egész világ a zsidók uzsoráskodása, a zsidók szabadalmi és tanácsai miatt szenved. Töméredek embert koldusbotra jutottak, különösen a parasztság és dolgozó nép között”. — Norvégia régi törvényei megtiltották a zsidóknak, hogy az ország területére lépjenek. 1657-ben királyi dekrétum a portugál zsidókra ki-

vételt engedélyezett, 30 év múlva azonban a törvényhozás a tilalmat újra kimondta és annak hatályát az 1814-i alaptörvény is fenntartotta, ezzel az indokolással: ... a zsidónemzet története azt mutatja, hogy ez a nép mindig lázadó és csaló volt... Berzsenyi Dániel a nagy magyar költő a múlt század harmincas éveiben ezeket írta: ...a szegény falusi zsidók többnyire olyan népcsalók és orgazdák, hogy azokat... megtérni... veszedelem... lehet félni, hogy... szövetségre keverednek zshiványokkal..., akik minden pénzesebb embert a zsidókon kívül kis rabolnak... Kossuth Lajos Magyarország volt kormányzója a zempléni vármegyei zsidókat a földművesnép ostorának és rothasztó nyavalyájának nevezi. Nincs az a törvény — írja — melynek célját a fortélyos zsidó kijátszani ne tudná, valamint nincs az a csalás, nincs egy tolvajlás, mely zsidóorgazdára, biztatóra, titkolóra ne találna... ha... még sokáig fog köztünk fetrengeni, a földművelő népnek végpusztulását elkerülni lehetetlen lesz.

A zsidók azt mondták Pilátusnak: — Nekünk nem szabad senkit megölnünk; mindig igyekeztek a közvéleménybe becsempészni azt, hogy „a zsidó nem öl”, ezért hangsúlyozták minduntalan a talmudot nem ismerő gójok előtt a tízparancsnak tilalmát. Csakhogy a gójok olvasták Eszter könyvét, amely megörökítette a zsidók tömeggyilkosságát Asvérius király Susán városában, valamint azt, hogy a zsidók a király tartományaiban 75.000 embert öltek meg és a jámbor gójok azt is igen jól tudják, hogy

a zsidók a gyilkosságok emlékéül a purim ünnepét ma is megülik. A gójok olvasták Jézusnak következő nyilatkozatát: — Ti ördög atyától valók vagytok és a ti atyátoknak kívánságát akarjátok teljesíteni, aki eleitől fogva emberöklő volt. — A gójok tudják, hogy a VI. században a zsidók Caesareában legyilkolták a keresztényeket, tudják, hogy Dunaan zsidó fejedelem Arábiában Kr. u. 523-ban Negram városában 20.000 keresztényt vesztett el tűz által, tudják, hogy 608-ban Antiochiában tűzzel-vassal irtották a keresztényeket, Dio Cassius írásaiból tudják azt is, hogy Traianus császár uralkodása alatt a zsidók szörnyű pogromokat rendeztek, Kyrenében 220.000, Ciprus szigetén pedig 240.000 nemzsidót gyilkoltak le.

A faj kegyetlenségét bizonyítják Oroszországban a bolsevizmus és Magyarországon a proletárdiktaturának nevezett rémuralom alatt elkövetett sorozatos gyilkosságok.

A nihilisták történetéből tudjuk, hogy a tettek felbujtói sok esetben zsidók voltak. A zsidók merényleteket is elkövettek, 1848-ban gróf Latour osztrák hadügyminisztert, Kalisch, Silberstein és Goldmark húzták fel a lámpavasra, 1886-ban Cohen Ferdinand kísérelt meg merényletet Bismarck ellen, 1901 szeptember 6-án Czolgosz Leó, igaz nevén: Niemann Frank lengyel zsidó lőtte le Mac Kinlayt, az Északamerikai Egyesült Államok elnökét, ténél Goldmann Emma segédkezett neki, 1911 szept-

tember 14-én Stolipin orosz belügyminisztert gyilkolta meg Bogrov Mordko, 1912 június 7-én követett el merényletet gróf Tisza István ellen Kovács, 1914-ben gyilkolta meg Ferenc Ferdinánd főherceget és feleségét Princip, 1915-ben Adler Frigyes lelőtte gróf Stürgh osztrák miniszterelnököt, 1918 október 16-án Lékai-Leitner kísérelt meg merényletet Tisza István gróf ellen, akinek 1918 október 31-én történt meggyilkolásánál két zsidó is szerepelt.

Az antiszemitizmus szót a zsidók találták ki. „Antiszemitizmus” nincs. A szémita fajhoz tartozó örmények és arabok iránt egyetlenegy nép sem érez gyűlöletet, az ellenszenv csak a zsidósággal szemben áll fenn; maguk az arabok sem viseltetnek a zsidók iránt valami nagy szeretettel. Az arab kereskedők megvetették a zsidókereskedők fortélyait. Mohammed ifjú korában belépett a kereskedelmi erkölcsök felett őrködő egyesületbe. Omár khalifa 1300 év előtt elrendelte a zsidók megjelölését.

A mások megleckéztetéséhez szokott zsidók az antiszemitizmusnak Jézus tanításaival ellentétességének igazolására idézik Jézus szavait: Szeressétek ellenségeiteket! Igaz, hogy az Üdvözítő ezeket mondta, de nem parancsolta azt, hogy az üzéreket szeressék, hanem őket kiverte a templomból.

A zsidókérdés világprobléma, természetesen német kérdés is, melyet kiélezett a zsidóságnak a háború előtt, a háború alatt és a háború után a német nép ellen elkövetett bűnhalmazata. A zsidóság a

szabadkőművességgel karöltve, jelentékeny szerepet játszott a bekerítési politikában. A németországi zsidók voltak a nyugati demokrácia lármás szóvivői, lapjaik a német militarizmus folytonos emlegetésével ellenszenvet keltettek a Németbirodalom ellen: a többi népekben; háború alatt, már 1915-ben hangoztatták a pacifizmust, röpcédulákkal izgatják a frontharcosokat, hogy a német nép otthon éhezik, a háborút az ántánt fogja megnyerni. A zsidók attól féltek, hogy a hazatérő frontharcosok haragja ellenük fordul, ezt meg akarták és megtudták akadályozni: gyorsforradalommal. 1918 november 9-én Németország köztársaság lett. A hatalmat magukhoz ragadták: a zsidók. A radikális szocialisták és a Spartacus-szövetség megakarták dönteni a „mérsékelt” köztársaságot, a hatalom régi és új kezelői együtt vették fel ellenük a harcot. A küzdelemből a középső tömeg került ki győztesen, melynek vezetői: zsidók.

A kérdés kétezer év megoldatlan problémája. A megkeresztelkedés nem megoldás, mert a keresztség a zsidó fajiságán nem változtat, miként ezt Gans idézett nyilatkozata is megállapítja. A keresztség és vegyesházasság által való egybeolvadást a nyugati gótok hiába kísérelték meg. Egica királyuk 694 november 9-én a toledói zsinaton a szaracénokkal szövetségbe lépett zsidókat — a megkeresztelteket is — árulóknak nyilvánította, rabszolgákká tette és birtokaikat elkobozta. A középkorban a zsidók megkeresztelkedését megnehezítették, a zsidók egyébiránt

nem is igen igyekeztek áttérni, mert a megkeresztelteknek vagyonukat az állam, vagy az egyház rendelkezésére kellett bocsátaniok. Ezt a rendelkezést arra alapították, hogy a zsidóvagyonokat a kamatszédés tilalmának megszegése keletkeztette, az tehát nem jogos szerzeményük. Aquinoi szent Tamás a brahanti hercegnőhöz intézett levelében erre nézve a következőket írta: A zsidók nem tarthatják meg azt, amit uzsorával szereztek. A legjobb lenne őket munkára kényszeríteni, nem pedig dologtalanul hagyni és kapzsiságukat táplálni. A zsidókra szigorúbban kellene kiszabni a büntetést, mint másokra. annál is inkább, mert köztudomású, hogy azok a pénzek, melyeket tőlük elvonnának, nem is az óvék!

Az ötödik századtól a kilencedik századig a zsidókérdést területi elkülönítéssel próbálták megoldani. A tizenegyedik századtól kezdve kapukkal el látott fallal körülvett zsidónegyedet a tizenhatodik század óta ghettonak nevezték. A zsidókérdést az elkülönítés sem oldotta meg. A ghettoválság akkor tört ki, mikor a zsidók évi 174 százalékos, sőt még ennél is magasabb kamatot szedtek és amikor a befogadó nép ellenségeivel cimboráltak; Európa népei ezért a zsidókérdésnek Claudius császár radikális megoldására tértek át, aki a zsidókat Rómából kiűzte. Anglia 1290-ben szabadította meg magát a zsidóktól és Cromwell idejéig mentes is volt tőlük, szép Fülöp francia király 1291 júliusában ediktumot bocsátott ki, mely egyebek között ezt tartalmazta: — Mivel... Poitiers területén... a zsi-